

Μηναῖον - ΤΗΙ ΙΣ' ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῆς ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδῆς τοῦ
Ἀγίου Μανδηλίου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ
γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων,
ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος
αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών,
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ
ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς
τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ
Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός,
ἐτοίμη ἡ καρδία μου.

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι,
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ
κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν
ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ
ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἡ, ἀντί τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τοῦ Μανδυλίου.

Ὦδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἐστὶν ἅγιος.

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Καταστολῇ τῶν ἀρετῶν, περιέδῃσας
Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας
βασιλικήν, καρδίαν συνασπισμόν,
ἐκζητῆσαι σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Συλῆσαι θέλων τὰ καλὰ, καὶ χρόνῳ
μειῶσαι, ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶ
βεβήλοις αὐτά, περέδωκεν ἀναιδῶς, ἀλλ'
ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτέ, ὁ Δαυῖδ
προχορεύων, Κιβωτοῦ τῆς ἀγίας, καὶ νῦν ὁ

σκῆπτρα λαχόν, ἰθύνειν βασιλικά, πλέον
χαίρει, θείῳ ἐκτυπώματι.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥιζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ
προπάτορος θέλων, ὁ Υἱός σου Παρθέने,
φυεῖσαν παρακοήν, ἐκ τῆς γαστρὸς σου
ἀγνή, προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν τοῦ Μανδυλίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὦδὴ ζ'. Ἦχος πλ. β'.

Συνεσχέθη ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὡραιώθῃς, κάλλει παρὰ πάντας, Σῶτερ
τοὺς υἱοὺς τῶν βροτῶν· κἂν γὰρ οὐκ εἶδος
εἶχες, οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους,
ἀλλὰ τῷ ὄντι πάντα κατεφώτιζες, καὶ δηλοῖ
σου τῆς μορφῆς ἡ θεά, ἥς τὸ ὁμοίωμα,
ῥάκει ἐκτυπωθέν, ὥσπερ θησαυρὸς ἡμῖν
δεδώρηται.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὡραιώθῃς, κάλλει παρὰ πάντας, Σῶτερ
τοὺς υἱοὺς τῶν βροτῶν· κἂν γὰρ οὐκ εἶδος
εἶχες, οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους,
ἀλλὰ τῷ ὄντι πάντα κατεφώτιζες, καὶ δηλοῖ
σου τῆς μορφῆς ἡ θεά, ἥς τὸ ὁμοίωμα,
ῥάκει ἐκτυπωθέν, ὥσπερ θησαυρὸς ἡμῖν
δεδώρηται.

Δόξα.

Τῆς ἰσχύος, προσαφαιρεθεῖσα, τῶν
Ἀγαρηνῶν ἡ πληθὺς, ὥσπερ ἐξ ἀλλοφύλων,
κιβωτόν, Ἰσραηλίτη νέω, τὸ τοῦ προσώπου

νῦν προσέτι δέδωκεν, ἐκμαγεῖόν σου Χριστέ
καὶ δόξαν, ἣν προσεκλήσατο· οὐδὲ γὰρ
θεμιτόν, Ἅγια προσεπιρρίπτεσθαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ χειρός σου, Σῶτερ τῆς ἰσχύος,
νῦν ὑπεξέλιπον ἐγώ, ἀλλὰ τὰς μάστιγάς
σου, ἀποστήσας ἀπ' ἐμοῦ πρεσβείαις, τῆς
ἀπειράνδρως Λόγε κυησάσης σε, μὴ τῷ
κλύδωνι τῆς ἀμαρτίας καταποντίζεσθαι, καὶ
δεινῶς ναυτιᾶν, μόνε λυτρωτὰ ἐγκαταλίπης
με.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ
κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν
ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ
ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρούμενη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Μανδυλίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου,
προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι
συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ
ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡνδόκησας σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς
ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας
τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς
τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. β'. Ἀντόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον,
καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος
καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὥς γὰρ ζωῆς
Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ
μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τοῦ Ἁγίου Μανδυλίου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 68.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τοῦ παιδός σου

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός,
ἀντιλάβοιτό μου.

1Τι 3:13-16, 4:1-5

Τέκνον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς
διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν
περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρῴρησιν
ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι
γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον·
ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ
Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία
Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς
ἀληθείας. Καὶ ὁμολογουμένως μέγα
ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς
ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν
Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν
ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη
ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν
υστεροῖς καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς
πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις
καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει
ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν
ιδίαν συνείδησιν, κωλύνοντων γαμεῖν,
ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς
μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς

καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 64.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Ἁγίου Μανδυλίου.

Λου 9:51-57, 10:22-24, 13:22

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐστήριξε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπώμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε; στραφεῖς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ οἶδατε ποίου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. καὶ στραφεῖς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπε· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστὶν

ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεῖς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπε· μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.

**Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.
Ἦχος β'.**

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ

βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Νηστεία.

Εἶναι Τετάρτη ἢ Παρασκευή.